

O dimineată plină de întrebări

AlbAtros

O lume a iubirii,
unde disperi mereu,
din sufletele păgâne,
ce sting
frumusețea ta în urma lor?

Privirea sufletelor,
ce ard totul în jurul lor,
e un joc bizar
ce ne fură zborul viselor?

Este ireal ce se întâmplă
sub ochii clipei,
rimelați de vânt, cu-n tuș de ură...
și mă gândesc mereu,
mi-ar putea îngheța și mie clipa
punând un punct de tăcere
pe foaia sufletului meu,
ce pictează simfonii de culori,
scriind un vis ??